

ges forholdsmæssigt, således at den kan behandles på samme måde som en rateordning – som erstatning for en løndtægt.

Efter pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 1, og § 11, stk. 1, skal en rateforsikring og en rateopsparing i pensionsøjemed indeholde bestemmelse om, at forsikringssummen udbetales i lige store rater over mindst 10 år. Konkursrådet finder på den baggrund, at en udbetalt summaordning i almindelighed bør inddrages i gældssanerings sagen med 10 procent for hvert af de år, der er tilbage af afdragsperioden fra udbetalingstidspunktet. Herved skabes der overensstemmelse mellem behandlingen af udbetalingerne fra forskellige pensionsordninger.

Eftersom skifteretten ikke vil kunne beregne afkastet på skyldnerens pensionsordning på tidspunktet for kendelsen om gældssanering, bør afkastet i almindelighed ikke indgå i gældssanerings sagen.

For at hindre den åbenbare misbrugsmulighed, der ligger i, at en skyldner udskyder udbetalingstidspunktet for hele beløbet (kapitalpensioner) eller den første udbetaling (ratepensioner) til efter udløbet af gældssaneringsperioden, må det efter Konkursrådets opfattelse for at få gældssanering være en forudsætning for den skyldner, der har passeret, eller i afdragsperioden vil passere den alder, hvor man kan få ordningen helt eller delvist udbetalt, at udbetaling rent faktisk sker.

Ønsker en skyldner ikke at ændre det tidspunkt, hvor f.eks. første rate af en ratepension skal udbetales, til det tidspunkt, der efter lovgivningen og pensionsvilkårenes, er det tidligst mulige, må gældssanering efter Konkursrådets opfattelse i almindelighed nægtes, hvis skyldneren har nået eller når denne alder i afdragsperioden. Dette gælder dog kun i de tilfælde, hvor skyldnerens alder er den eneste betingelse for pensionsordningens udbetaling, og det kan således f.eks. ikke kræves, at skyldneren opsiges sit arbejde for at få udbetalt pensionen.

På samme måde bør det være en forudsætning for at få gældssanering, at den skyldner, der kan afkorte den periode, i hvilken en ratepension skal komme til udbetaling, rent faktisk foretager en sådan ændring, så pensionen f.eks. udbetales over 10 år i stedet for over 15 år.

4.2.2.8. Det er endvidere Konkursrådets opfattelse, at der på alle stadier af gældssanerings sagen så vidt muligt bør være *parallelitet* mellem reglerne om fastsættelse af skyldnerens budget og betingelserne for at meddele gældssanering, jf. konkurslovens § 197, for så vidt angår vurderingen af, hvilke indtægts- og udgiftsposter der bør medtages i gældssanerings sagen, dvs. at der ved vurderingen af, om skyldneren er håb-

løst forgældet, alene skal medtages den del af skyldnerens formue, der vil kunne inddrages i gældssanerings sagen til fordeling blandt kreditorerne.

Dette princip bør også gælde for skyldnerens pensionsordninger, således at der ved vurderingen af den økonomiske betingelse efter konkurslovens § 197, stk. 1, alene skal medtages den del af pensionsordningen, der skal medtages ved beregningen af dividenden, dvs. den del af indbetalingerne, der skal inddrages i gældssanerings sagen til fordeling mellem kreditorerne, den del af udbetalingerne fra en summaordning, der forholdsmæssigt skal inddrages i sagen, samt den del af skyldnerens rateordninger, der kommer til ordinær udbetaling i afdragsperioden.

Fastholdes dette princip for en skyldners pensionsordninger, kan det betyde, at en skyldner, der reelt er solvent, vil kunne opnå gældssanering. Har en 45-årig skyldner f.eks. en gæld på 2.000.000 kr. og en pensionsordning, der er etableret før skyldnerens økonomiske sammenbrud, og som nu andrager 2.500.000 kr., vil skyldneren efter § 197-vurderingen kunne være håbløst forgældet, hvis pensionsordningen ikke skal medtages i insolvensvurderingen. Konkursrådet forudsætter dog, at den konkrete rimelighedsregel, der er nævnt ovenfor, vil indebære, at skifteretten i en situation som den nævnte vil nå frem til, at en (ikke uvæsentlig) del af ordningen skal inddrages i gældssanerings sagen.

For at undgå særligt stødende tilfælde finder Konkursrådet endvidere, at der bør gøres en undtagelse til hovedreglen om parallelitet. Insolvensvurderingen af den skyldner, som har holdt en *udbetalt* (kapital)pension *klart adskilt fra sin øvrige formue*, og som derfor efter Konkursrådets forslag, jf. ovenfor, eventuelt kan holde denne sum delvist ude af gældssanerings sagen, når skyldneren skal komme med sit forslag til gældens sanering, bør foretages inklusive hele det udbetalte pensionsbeløb. Den samlede udbetalte sum skal således indgå i vurderingen af, om skyldneren må antages at kunne betale sine gældsforpligtelser. Konkursrådet peger i den forbindelse på, at en pensionsordning som udgangspunkt ikke er undtaget fra individualfølgning, når den først er udbetalt, jf. retsplejelovens § 512, stk. 3.

Konkursrådet anfører, at de nærmere regler om behandlingen i gældssanerings sagen af beløb, der udbetales fra skyldnerens pensionsordning, bør fremgå af den bekendtgørelse om gældssanering, som rådet foreslår skal udstedes af justitsministeren, jf. pkt. 4.3.2 nedenfor.

4.2.2.9. Med hensyn til modregning i ophævede pensionsordninger er det Konkursrådets opfattelse, at